

Bir Günlük KRAL

YUSUF
ÖZTOPRAK

RESİMLEYEN
KEREM ÇUFALAR

KARAKTERLER

Kral Mamba'nın meraklı, hareketli ve dost canlısı oğlu. Babasından öğreneceği çok şey var, özellikle de **kükremek!**

Savaya Ormanı'nın adaletiyle dört bir yana nam salmış kralı. Güvenilir ve şefkatli. Fakat aslan olduğunu unutmayın! **ROAHR!**

Suya olan ihtiyaçları da cüsseleri kadar büyük! Ancak suyla yaptıkları, birilerini rahatsız ediyor gibi!

Eğlenirken öğrenmeyi duyduk da eğlenirken masaj yapmak da neyin nesi?

Su, onlar için bir yaşam tarzı. Baksana isimlerinde bile 'su' var!

Ormanın temiz ve asil kuşları. Biraz fazla mı **ciddiler** ne?

ORTALIK KARIŞACAK GİBİ...

Savaya'nın Kralı

İşte büyük Savaya Ormanı!

Güneşin ve sıcak rüzgârın bunaltıcılığını, ağaçlarının gölgeleriyle hafifletir. Ormanın huzur dolu sesi gönülleri titretir. Çeşit çeşit leziz meyvelerin ve rengârenk çiçeklerin kokuları bütün ormanı sarar. Burada maymundan kuşa, sincaptan file kadar birçok hayvan yaşar. Ve tabii ormanın kralı heybetli **Aslan Mamba...**

Savaya'da haftanın bir günü, **Kral Mamba'nın** toplanan yiyecekleri dağıtma günüdür. Bütün yiyecekleri ince eleyip sık dokuyarak orman sakinlerine adil bir şekilde dağıtır.

O daldan bu dala, oradan buraya zıplayan yaramaz maymunlara sapsarı ve leziz muzlar... Gökyüzünde süzülerek şarkılar söyleyen kuşlara ağızları gibi minik tohumlar... Ufacak ayaklarıyla ve sevimli

kuyruklarıyla ormanı turlayan sincaplara fındık, ceviz, badem gibi faydalı ve lezzetli yemişler... Ormanın en iyi kalpli hayvanları koca kulaklı, uzun burunlu fillerine yemyeşil otlar ve tatlı ağaç dalları... Heybetli yeleleriyle ormanda korkusuzca salınan Kral Mamba gibi aslanlara da tam ağızlarına layık etler.

Orman halkı **Kral Mamba**'nın adil bir lider olduğunu düşünürdü. Herkes yiyecekler dağıtıldığında hakkını memnuniyetle karşılardı. Kimse kendisine haksızlık yapıldığını düşünmezdi.

Bir akşam **Kral Mamba**, ailesiyle yemek yiyordu. Yemeğin başından beri kaşları çatık olan küçük yavru Rama burnundan soluyordu. Kral Mamba "Ne oldu?"

anlamında kaş göz işareti yaptı. Rama elleriyle önündeki yemeği gösterdi. İncecik sesiyle kükredi:

- **Ama bu haksızlık!**

Kral Mamba şaşkınlıkla sordu:

- Ne oldu evladım? Neymiş o haksızlık?

Rama'nın kızgın olduğu hareketlerinden belliydi.

- **Bana verdiğin et parçası küçücük! Abimin tabağındaki kocaman, neredeyse benimkinin iki katı!**

Rama'nın sızlanmaları Kral Mamba'ya çok şirin gözüktüğü için onu gülümseyerek dinledi. Rama sözünü bitirdiğinde Kral Mamba gür sesiyle kahkaha attı.

- O da senin neredeyse iki katın, dedi.

Rama'nın yüzüne bak! Bu cevaptan memnun olmadığı ne kadar da belli!

Rama, incecik sesiyle tekrar kükredi:

- **Vueeaaahrv!**

- Ama bu haksızlık! Yatağım da onunkinden küçük, markete de hep ben gidiyorum.

Kral Mamba, biraz daha ciddi tavır takındı. Düşünceli bir ifadeyle sordu:

- Benim adil bir kral olmadığımı mı düşünüyorsun?

Rama başını "**Evet!**" anlamında öfkeyle salladı.

Kral Mamba, pençesini çenesine götürdü. Düşündü, taşındı. Sonunda Rama'ya bir teklifte bulundu:

- O zaman gelecek hafta ormandaki **yiyecekleri sen dağıt, adaleti sağla**. Olmaz mı?

Rama biraz daha yumuşasa da sert tavrını korudu:

- Olur tabii. Çok da güzel sağlarım adaleti!

Rama, heyecanla yiyeceklerin dağıtılacağı günü bekledi. Evde sürekli o gün yapacağı konuşmaya hazırlandı. Bütün ev sakinlerine herkesi adaletiyle nasıl büyüleyeceğini anlattı, heyecanını onlarla paylaştı. Bekledi, bekledi... Günler bir türlü geçmek bilmedi. **Zaten hep öyle değil midir?** Heyecanla beklediğimiz anlar bir türlü gelmek bilmez.

Nihayet o gün geldiğinde hayvanlar ormanının meydanında toplanmıştı. Kral Mamba halkını selamladı:

Konuşma metnim

Merhaba Savaya Ormanının
güzel halkı! (KÜKRE)

